

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια κι έννιακόσα κι Ένα
κι Έδω τὰ συνειθισμένα.

Δέκατον κι Έβδομον μετρούντες χρόνον
'στὴν γῆν ἔδρευόμεν τῶν Παρθενῶν.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ'εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὁ κτ ὡ φ ρ ά γ κ α εἶ ν α ι μ ὶ ν ο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δ ἔ κ α φ ρ ά γ κ α καὶ 'σ τ ὀ χ έ ρ ι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου Τσελεπῆ
δτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπῇ
μετὶ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, κι' ὅποιος ἀπ'ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρῶν δι' αὐτὰ Ταχυδρομείων τέλη.

Τετάρτη Νοεμβρίου, εικοστῇ,
κρυόνουν πανευδαίμονες ἀστοί.

Ἐπτακόσα καὶ σαράντα,
ννημεῖα κατὰ πάντα.

**Φαδουλῆς καὶ Περικλέτος,
ὁ καθένας νέος ὁκέτος.**

Φ.—Περικλέτο, πῶς τὰ βλέπεις; Περικλέτο, πῶς τὰ κρίνεις;
'πέρασε κι' ἡ τρικυμία
καὶ δεσπόζει νηνεμία
καὶ μιὰ σάχλα τῆς γαλήνης.

Μῆτε βλέπεις κατ' αὐτὰς
ἀνησύχους φοιτητάς,
καὶ σὲ δρόμους κεντρικοὺς
ἔνα σμπάρο δὲν ἀκούς.

Τώρα πᾶν οἱ φοιτηταὶ
'στὰς Σχολὰς νὰ πάρουν φῶτα,
κι' οἱ σοφοὶ Καθηγηταὶ
παρὰδίδουν σὰν καὶ πρῶτα.

Π.—'Απ' τὸ Πανεπιστήμιον 'πέρασα χιρὲς τὸ βράδυ,
καὶ μέσα 'στὸ σκοτάδι
τὴν Πατριάρχην 'κύτταξα, τὸν Κοραῖ, τὸν Ρήγα,
καμμιὰ φωνὴ βρε Φασουλῆ, γύρω τὸ πᾶν εἶσα,
κανέναν ἄλλ' δὲν 'φώνηξε, κι' ἐγὼ καταλυπήθηκα,
καὶ μὲ πολλὴ συγκίνησι τῆς ταραχῆς θυμήθηκα.

Φ.—Δὲν ξέρεις πῶς σιγαίνονται τὴν τάξιν καὶ τὸν νόμον,
τρελλαινόμεναι γιὰ ρεμπλόδι κι' ὀλοβοθὸν 'στὸ δρόμον.
'Αν ναυτιζέ, βρε Περικλῆ, καὶ μόνος καὶ μετ' ἄλλων

εἰς τρικυμίας σάλον,
μὰ κι' ἡ γαλήνη κάποτε σὲ κάνει νὰ ξερῆς
καὶ νὰ κακοπερνῆς.

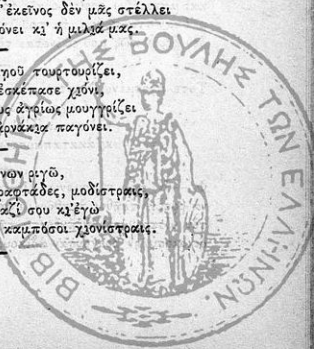
Π.—'Αλήθεια λές, βρε Φασουλῆ, τί σάχλα, τί σαπίλα!..
κι' ἀρχίζεις τὰ χασμουρητὰ καὶ δὲν πουλῆς καὶ φύλλα.

Φ.— Τὸ πᾶν ναυτίαν προκαλεῖ,
κλεισμένη τώρα κι' ἡ Βουλὴ,
καὶ κάθου καὶ περιμένε μετὰ σαρόντα μέρας
ν' ἀρχίσουν οἱ πατιέρες.

Π.—'Αν ἁγίος ἦλος ἔδγανε τοῦλάχιστον, τεμπέλη,
νὰ πᾶμε νὰ ζεστάνωμε τὴ ραχοκοκκαλιά μας,
ἀλλ' ὅμως τὰς ἀκτίνας τοῦ κι' ἐκείνους δὲν μὰς στέλλει
κι' ἀπὸ τὸ κρύο τὸ πολὺ παγώνει κι' ἡ μιὰ μὰς.

Φ.— Κάθε ράχη Ρωμηοῦ τρυφεροῖζει,
τὸν Τρελλὸ τὸν ἐσχέπασε χιόνι,
καὶ 'στουὺς δρόμους ἀγρίως μουγγαίρει
ὁ βορίζε, ποῦ τὰρνακε παγώνει.

'Απὸ ρίγη χειμῶνων αἰῶν,
ράπτουν γούνατι ραπτάδες, μοδίστριες,
καὶ προβλέπω μὰζὶ σου κι' ἐγὼ
πῶς θὰ βγάλουν καμπόσι χιονιστράς.

Βλέπω γύρω βουνά λευκοφόρα,
κρύο, τάξις, τὸ πᾶν εὐνομία...
μὰ πῶς ἤθελα πάντα καὶ τώρα
νὰ μὴν ἔχουν φρουροὺς τὰ Ταμεῖα.

Ἦλπε, κύττα... παγόνουν τὰ χνῶτα,
μὴν ἀκίνητα σου στείλε χρυσή,
καὶ ὅτ' ἀπὸς κρυμμένα μας φῶτα
μὴ μᾶς κρύβει τὸ φῶς σου καὶ σύ.

Μὰς παγόνει τὼν πάγων τὸ ψῦχος,
μὰς παγόνει καὶ ἡ τάξις ἡ νέα,
καὶ κρύβει σὺν πρὶν φιλησώχως
γενεὰ τῶν γεννιῶν γενναία.

Μὴν ἀφῆκες καὶ αὐτὸ τὸ ρημάδι
ἓνα κράτος τοῦ ἔθους νὰ γίνη,
τὸ πρῶτ' νὰ μᾶς φαίνεται βράδυ
καὶ ὁ καθεὶς σιγῆλος ν' ἀπομείνῃ.

Ὅσον σὺ ὅτ' Ὁρωμῆα μένεις
καὶ φωτίζεις Ὁρωμῆος καὶ θερμαίνεις,
μ' ἐνθαρρύνει μὴ πίστις μεγάλη
πῶς εἶδ' ὅν' ἔλθουν οἱ ἄλλοι.

Χαίρε, δῖπτε χρυσὴ τῆς ἡμέρας,
καὶ ἔνθαρρυνε φρίκας καὶ τρώμους,
πλὴν μ' ἀκίνητος πολὺ θερμότερος
θερμάνε μας καὶ πάλιν εὐνόμους.

Π. — Τί μὲ τὴν ἡλιὸν κάθεται καὶ φλυαρεῖς, σακάτη;
καὶ ἐγὼ γὰρ τοῦτον ἔχασα τ' αὐτὴ καὶ τὰ πασχάλα μου...
τοὺς Ὑπουργοὺς τοὺς κάλεσαν νὰ θάνε ὅτ' Ἡκλάτι,
καὶ ἐγὼ τὴν λίστα δ' ἔδωκα καὶ ἐπέσκαψε τὸ σάλας μου.

Τώρα κρυόνουν καὶ ριγῶν
τὰ κόμματα τῶν ἄλλων,
καὶ ἐμπρός' ὅτ' ὄν' ἄλλοι σιγῶν
τὰ χεῖλη τῶν ὁλῶν.

Φ. — Χαρὰ σ' ἐκείνους ποὺ φοροῦν ὅτ' ἂν παγόνει λαχοῦρα,
καὶ ὅταν ποὺ λὲς Κυβερνήσεις μᾶς ἔρχεται κινουμένη,
νέος ὁ κόσμος φαίνεται ὅτ' ἀπὸς μᾶται μου ἔμπεστα
καὶ ἐλπίως πῶς θὰ δώσουνε καὶ ἐμένα ποσοστά.

Π. — Τότε καὶ ἐμένα, Φασουλά, χμογελοῦν τὰ χεῖλη μου,
καὶ μακκρίζω τρεῖς φορεῖς τὸ δόλο ριζικό μου,
καὶ ὅταν στὰ πράγματα ποὺ λὲς ἔλθουν πρὸ πάντων φίλοι μου
δὲν ξέρω πῶς μοὺ φαίνεται τὸ Κεντρικὸ δικό μου.

Τότε προσμένω Νευτικὸ καὶ τοῦ Στρατοῦ στελέχη,
καὶ ἡσυχος πάω σπῆτι μου
καὶ κοκκινίζ' ἡ μύτη μου
καὶ ἀκαταπαύστως τρέχει.

Φ. — Καὶ ἐγὼ προσμένω, Περικλῆ, σὺν πάντοτε καὶ τώρα
νὰ βρέξῃ πλῆθος ἀγαθῶν μεγάλων ἢ Πανδώρα,
τὸν ὁλοφάντ' ἐμπνεύοντα τῆς λύρας τοῦ Ἀλκαίου,
δικαιοσύνην βρέγουνσαν ἀδίκους καὶ δίκαιους,

μεγάλα φαρδομάνικα μὲ δύο μόνον νεύματα
τὴν βουλὴν πᾶντονα λαμάργων καλογήρων,
οἰκονομῶν πάσχουσιν ν' ἀνεύρῃ περισσεύματα
δεκάκις περισσότερα τῶν πρῶν Ἀναγγύρων,
πενίας ἀπολογισμοῦ,
παρασκευάζ, ἐξοπλισμοῦ,
εἰρήνην ἐξοπλίζουσιν τὸ κράτος τῶν πολεμῶν,
τὸν Αἰόλον φουσκόνοντα νέους ἀπὸς ἀνέμων,
ἐλέγχουσιν τοὺς διεθνεῖς ἐλέγχους τὴν Ἑλλάδα,
σκιρτῶντα τὸν Ἀπόλλωνα, σκιρτῶσαν τὴν Παλλάδα,
εὐκόσμου διοικήσεως ἀστεῖρευσαν πηγὴν,
ἐλευθερίας ἔσκατα,
ἔσθ' ὅτε δὲ κοτοπουλῶν ἀμειλιτων σφαγὴν
ἀπ' ὅλα τ' ἀποσπάσματα,

πῆξιν φρενῶν καὶ πύκνωσιν καὶ συμπύκνιν κομμάτων,
θυσίας μύσγων σιτευτῶν, παντοδαπῶν σφαγίων,
ἐπιτυχῇ συγκύλλησιν ἀρχίων ἀγαλμάτων
καὶ Βουλευτῶν προσκύλλησιν ὅτ' ἔν' Ὑπουργεῖον,
ἀνεξαρτήτους σκοπευτὰς καὶ κοιλιοφελεῖς,
πράκτους, κατάλυσιν, διχάσιν Βουλῆς,
κατόπιν δὲ παρρησιασμοῦ
καὶ συμμειγῆς συνδυασμοῦ,
φιλοπατριῶν ἀκριβῶν
καὶ δάφνας ἀπὸ τὸ Δαφνί,
ποὺ καὶ ἄλλοτε ὅτ' ἔρχεται μας ἔκρηξ' ὅτ' ἔσκατα,
καὶ νέαν συγκύλησιν Βουλῆς, καὶ νύφου καὶ ἀποσπάσματος.

Μὲ τῆς κινουμένης ἐκλογαῖς
θὰ πέσουν καὶ ἡ συνκλήκατος,
ὅπου τῆς ῥιζῶν μαρμαί,
ποὺ κάθοντ' ἐξ ὡς νηστικοί.

Π. — Μὲ βροχὴ καὶ μὲ σαντοῦρα
ψάλε τὴν πατρίδα σου...
νομοσχέδια κινουμένη,
στρώσε τὴν ἀρίδα σου.

Νόμος γὰρ τοὺς ὑπακλήλους
καὶ τοὺς κλάδους τοὺς ποικίλους,
καὶ γὰρ ὅτ' ἂν ἀποκτῶντα
τ' ἀπεικονόμενα προσόντα.

Οὗτος γὰρ ὁ προικισμένος
μὲ προσόντων ἀρετὰς
γὰρ νὰ μὴ γυρᾷ καυμένος
θὰ ζητήσῃ Βουλευτάς.

Οὗτος γὰρ ὁ τοὺς κρηθῆνας
κατακρήνων καὶ μισῶν
θ' ἀποκτήσῃ καὶ τῆς πείνας
τὸ πολὺτιμον προσόν.

Καὶ ἀμέσως τότε πληθὺς κρηθῆνων
αὐτὰ θὰ ψάλλῃ καὶ πρὸς ἐκείνους:
Ἑλλήνες, ψάλλωνε ἄνδρα γενναῖον,
τοῦτον τὸν μάρτυρα προσόντων νέων.
Εἰς τὰ προσόντα τοῦ πρέπει τιμὴ,
σὲ τοῦτον ἔπαινον, σ' ἐμὰς ψωμί.

Τὸ ζεύγος τὸ Φαδουλικὸ
Πηγαίνει 'στὸ Βασιλικό.

Ὡ νέων νόμων χαρτὰ μεγάλα,
ποῦ θὰ κολλήσουν μαζί με τὰλλα.
Ὡ νέοι νόμοι τῶν κοπροκύλων
ἀδιακρίτως γενῶν καὶ φύλων.

Ὡ σεῖς Ἀνάργυροι καὶ τόκων τόκοι,
καὶ σὺ παραίτησις τοῦ Θεοτόκη,
ποῦ πῆγε τώρα μες 'στοὺς Κορροῦς,
ἀντὶ νὰ πάη μες 'στοὺς Δελφούς,
ἀπὸ τὸν τρίποδα κι' αὐτὸς νὰ μάθῃ
πῶς ἔπρε' ἔτσι χωρὶς αἰτία,
τὴν γὰρ πῶς ἔχασε μὲ τὸ καλὰθι
χωρὶς νὰ χάσῃ τὴν ἀπαρτία.

Ὡ συμπληρώματα παλῶν πινάκων,
καὶ τῶσων νόμων παντοειδῶν,

ὦ νομοσχέδια χωροφυλάκων,
ἀνιθοφίλων μανιωδῶν.

Φ. — Μόλις 'σύχασε τὰ σκέρι
κι' ἦλθε στρουγγα σεβαστή,
'πῆγα κι' ἔσφιξα τὸ χέρι
τοῦ Τοπάλη τοῦ Κωστή.

Φαβορίτικις ἀντὶ νάβρω
Καραπαύλου σεβαστοῦ,
βλέπω 'μπρὸς μουστάκι μαῦρο
Σολομῶντος γελαστοῦ.

Ἐτῆς Παιδείας τὸ κονάκι
μὲ δασκάλους 'μίλησα,
'ἔρῃκα καὶ τὸν Ἀντωνάκη
καὶ θερμὰ τὸν φίλησα.

Κι' ὕστερ' ἀπ' τὸν Μομφεράτο
 ἦλθα σ' ἐπὶ Σερρακεράτο,
 ζήτησα τὸν Τοχαμῶδ,
 καὶ μοῖς λέει: «δὲν εἶν' ἐδῶ,
 μόν' ὁ Κύρκας μέσα μένει
 καὶ ὅλο κόσμος μπανδοζώνει.»

Δὲν ἐπρόσμενα νὰ πάθω μία τέτοια κακοτυχία,
 νὰς πρόσωπα μὲ σπρώχνουν, νὰς πρόσωπα σκουντῶ,
 ζήτησα τὸν Θεοτόκη, Τρικυτοφύλακον ἔβηκα,
 τὸν Σιμόπουλο γυρεύω, τὸν Φωκίων' ἀπαντῶ.

Ἦλθα καὶ σ' ἐπὶ Κονσολάτο, ποῦ μὲ Πρόσβεισι ὁμιλεῖ,
 μὲ σ' ἐπὶ θέσι τοῦ Ρωμάνου ἔβηκα τὸν μουστακαλλή.

Κι' εἶδα σὲ θλιμμένα χεῖλη
 χαμογέλιο ν' ἀνατείλει,
 πλὴν ἐθρήνων καὶ καμπόσοι τὸν κομμάτων πατριώται,
 μαῦρο δάκρυ σ' ἀτάλαζε,
 καὶ εἶπα μοναχός μου τότε
 πῶς Κουβέρνο θάλλαζε.

Π. — Μὰ κι' ἐγὼ μὲ τοὺς γελώντας ἕνα ζήτω θ' ἀλαλάζω
 καὶ τῆς ράχης σου, ζευγάρι, τὸν ἀδύσαστο θ' ἀλαλάζω.

Ὁ Φαδουλῆς ἀνομιλεῖ μὲ τὴν κυρία Φαδουλῆ.

Ἦ Φ. — Σήκω λοιπὸν σὲ Θέατρο Βασιλικὸ νὰ πάμε
 γιὰ νὰ φανοῦμε πῶς κι' ἐμεῖς τῆς Μούσικας ἀγαπήμα.
 Σήκω καὶ σὺ, ποῦ συμπαιθεῖς πτωχούς καὶ φτωχάτους,
 νὰ δῇς τὰ πολυκάντυλα καὶ τοὺς πολυελαίους,
 πᾶμε σ' ἐπὶ πολυτέλειαν τὸ μάτι σου νὰ ρίξεις,
 πᾶμε νὰ δῇς σαλὸν φερμέ καὶ λούσο ποῦ νὰ φρίξεις.

Ὁ ἀπὸ προσκαλέσου. Ὑπουργούς,
 γέρο-Ναυάρχους, Στρατηγούς,
 τὰς ἀνωτέρους τὰς Ἀρχάς,
 ποὺχουν τὰς πρώτας παροχάς.

Ἐκεῖ θὰ δῇς εὐγένειαν, βελούδο καὶ μεταξί...
 φόρεσε τὴν βελὰδα σου καὶ πάρε καὶ ἓν ἀμάξι.
 Βάλε καὶ τὰ λουστρίνια σου μὲ τὸ ψηλὸ τακκοῦν
 καὶ πάμε νὰ πορεύσῃς...
 θὰ δῇς τὸν Νίκω, Φασουλῆ, θὰ δῇς τὸν Ἀλκαούνη,
 ποῦ δὲν θὰ τοὺς γνωρίσεις.
 Ὁ δῇς καὶ τὸν Ὀχλασσινῶ,
 ποῦ τὸν ἐκάνανε Σπανῶ.

Ὁ Φ. — Νὰ πάρωμε καὶ τὰ παιδιὰ;

Ἦ Φ. — Ὅχι τὴν πρώτη τὴν βραδιά,
 τὰ πέρνει τὴν δευτέρω,
 φιλόμουνο κατέρχ.

Ὁ Φ. — Μὰ πῶς μ' αὐτὴ τὴν παγωνιά τὸ φράκο μου νὰ βάλω;

Ἦ Φ. — Κύττα, κι' ἐγὼ σ' τοῖλιςται σὰν νὰ μαι γιὰ τὸ μπάλο.

Ὁ Φ. — Μὲ τούτοις τῆς εὐγένειας κανέναν πλεωριτύνει

καὶ δύσκολα γλυτώνει.

Ἦ Φ. — Τί λές, καλέ; τρελλάθηκες... τὸ φράκο θὰ φορέσεις,
 τὸ θέλει καὶ τὸ Θέατρο κι' ἡ σεβαστὴ μας θέσις.

Σὲ Θέατρο Βασιλικὸ δὲν πᾶνε μὲ σκακίγια...
 μήπως νομίζεις πῶς θὰ πᾶς ἀπάνω σ' τὰ Πευκάκη;

Ὁ Φ. — Μὰ δὲν μπορῶ...

Ἦ Φ. — Τὰ λόγια σου παγαίνουν σ' ἀτάχαμένα...
 ἐκεῖ θὰ δῇς ἡθοποιῶν μουττάκια ζουσιμένα,
 χρυσὰ παραπετάσματα, σκηνὴς, δικαιοσύμιες,
 χαλὰ καὶ ἀνθοδοξα...

ἐκεῖ τὴν Χ ε ἰ ρ α ρ ἔ τ η σ ἰ ν καὶ σὺ νὰ παραστήσης
 νὰ δῇς ἐπιτυχία,

κι' ἔχει μοῖς πᾶς σὲ Θέατρο, ποῦ πέφτουμε μπενάτσους
 καὶ γίνονται σουδάκια τῶν θεατῶν ἢ φάτσας,
 καὶ κρυσταλλίνου, Φασουλῆ, θερμὰ συγχαρητήρια...
 ἀλλήθεα καὶ γιὰ τὴν Ρεζάν ἐπὶ τῆς εἰσιτήριας;
 Πρέπει νὰ δώσῃς τούτ' ἂν καὶ τούτῃ τὴν Γκαλλίδα,
 φαρσί μ' εἶτε τὰ Γκαλλικὰ καὶ ἡ γλωσσὸς τῆς Φαλλίδα.

Ὁ Φ. — Πρέπει καὶ πάλιν ἐρωτᾶ σ' ἐπὶ Θάλειαν νὰ δείξω,
 ἂς κάνωμε, κυρία μου, καὶ τούτῃ τῇ θυσιᾷ...
 σ' ἐπὶ Τράπεζα τῶν Ἀθηνῶν μὲ πίστωση ἂν ἀνοίξω
 γιὰ τῶν τεχνῶν τὴν προκοπὴ καὶ τὴν φιλομουσία.
 Ὁ ἀνοίξῃ τὸ Βασιλικὸ, σκαὶ κλεινὸν πατέρων,
 εἶναι καὶ τοῦτο γεγονός ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων.

Ἐ! δούλοι μου, παρακαλῶ προσέξτε καλὰ
 καὶ ἀνοίξτε τὰ μάτια σας μὴ κλέβουνε τὸ σπῆτι,
 βλέπετε πάλι σ' ἔξοδα πῶς μ' ἔπαιζε πολλὰ,
 καὶ ἂν θέλετε νὰ μὴ φανῇ τὸ μοῦτρο λωποδύτη,
 βάλετε τὸν Γκιούλ νὰ κοιμηθῇ σ' ἐπὶ καναπέ τῆς σάλας
 ἢ σ' ἐπὶ γκαλὶ τῆς σκάλας.

Φέρτε καὶ τὸ παρὰσῆμο νὰ τὸ φορῶ καὶ ἐκεῖνο...
 τράβ' ἀμὰ καὶ σ' ἐπὶ Θέατρο, σ' ἐπὶ Ἄγιο Κωνσταντίνω.

Καὶ καμπόδοις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ἦ τυπώσεις τῶν Νεφελῶν ἀκόμη θὰ βραδύνῃ
 καὶ κάθε μας συνδρομητῆς ἀνάγκη νὰ προσμεινῇ.

Ὁ Νίκος Ἀγκωνάκης, νέος χωρὶς ψευδί,
 ἐπῆρε τὴν Μαρίκα τὴν Ἀναστασίδη,
 ἕνα κορίτσι πρώτης, ὅπου χαρίτων βρίθει,
 καὶ ὁ Φασουλῆς σ' ἐπὶ ζεύγος ῥόδων ζωὴν εὐχῆθη.

Ἐν μέσῳ τῆς συγχύσεως καταστροφῶν ραγδαίων
 ἐβῆκε τὸ Σωζόμενον τὸ πράγματι σποδαῖον,
 Ἀγγελιοποῦλοι φάρμακον καθὼς καὶ Μποταράκου,
 σῶσαν τὰς τοίχας κεραλῶν ἐκ μοίρας χαμικακού.
 Κι' ἕνας Σπανὴς ἐκ γενετῆς τρυφνέται μ' ἐκεῖνο...
 σῦρτε σ' ἐπὶ δρόμον Κορὰ... θερμὸς ὥς τὸ συστήνω.

